

handlinger afskærer adgangen til at nægte udlevering med den begrundelse, at den pågældende forbrydelse skønnes at være af politisk karakter. Justitsministeriet lægger herved vægt på følgende synspunkter:

Reglen i udleveringslovens § 5 om, at udlevering for en politisk lovovertrædelse ikke kan finde sted, har længe været anset for et centralt princip i dansk udleveringslovgivning. Dette har blandt andet fundet udtryk i, at Danmark ved ratifikationen af den europæiske udleveringskonvention har taget forbehold over for den særlige bestemmelse i konventionens artikel 3, stk. 3, hvorefter drab eller forsøg på drab af et statsoverhoved eller et medlem af hans familie ikke betragtes som en politisk forbrydelse. Det danske forbehold går ud på, at (også) spørgsmålet om, hvorvidt en sådan forbrydelse har karakter af en politisk forbrydelse, må afgøres efter en konkret bedømmelse. Efter justitsministeriets opfattelse må de hensyn, der ligger bag reglen i udleveringslovens § 5, navnlig den almindelige erkendelse af, at vurderingen af handlinger af politisk karakter kan variere i forskellige lande, fortsat anses for meget tungtvejende. I denne forbindelse bemærkes, at også Norge og Sverige efter det for justitsministeriet oplyste agter at tage forbehold over for konventionens artikel 1.

Endvidere må man være opmærksom på, at begrebet „politisk forbrydelse“ i de danske udleveringsregler har en forholdsvis snæver rækkevidde. At en lovovertrædelse har et politisk motiv er ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at den i udleveringsmæssig sammenhæng anses for en politisk forbrydelse. Bedømmelsen heraf afhænger af en konkret helhedsbedømmelse, hvor der ud over gerningsmandens motiv lægges vægt på handlingens karakter og de interesser, der er krænket ved lovovertrædelsen. Der kan herved også henvises til reglen i udleveringslovens § 5, stk. 2, om tilfælde, hvor en handling både omfatter en politisk lovovertrædelse og en lovovertrædelse, der ikke er af politisk karakter. I sådanne tilfælde kan udlevering efter § 5, stk. 2, ske for den ikke-politiske lovovertrædelse, såfremt handlingen overvejende er af ikke-politisk karakter. Det må således antages, at det i sager vedrørende de meget grove forbrydelser, der er omfattet af artikel 1, kun i helt ekstraordinære tilfælde vil komme på tale at gøre brug af muligheden for at nægte udlevering på grund af forbrydelsens politiske karakter. Helt at fraskrive sig denne mulighed må imidlertid anses for principielt betænkeligt.

Hertil kommer, at et forbehold, der indebærer, at der principielt er adgang til at nægte udlevering for politiske forbrydelser, ikke på nogen væsentlig måde

vil forringe konventionens effektivitet med henblik på bekæmpelse af terrorisme. Som det fremgår af bemærkningerne under pkt. 2 b., er konventionen udformet således, at en stat, der efter at have taget forbehold over for artikel 1 nægter udlevering på grund af forbrydelsens politiske karakter, i stedet vil være forpligtet til selv at indlede strafforfølgning. Konventionens sigte, at sikre at gerningsmændene til terrorhandlinger undergives strafforfølgning, vil således blive tilgodeset, selv om der er taget forbehold over for artikel 1.

Som tidligere nævnt åbner konventionens artikel 13 mulighed for at tage forbehold over for bestemmelsen i artikel 1. Et forbehold efter artikel 13 indebærer dog, at staten er forpligtet til at lade enhver af de omstændigheder, som gør forbrydelsen særlig alvorlig, indgå i bedømmelsen af, om den pågældende forbrydelse har karakter af en politisk forbrydelse. Som eksempler på sådanne omstændigheder nævner artiklen, at forbrydelsen har medført en kollektiv fare for personers liv, fysiske integritet eller frihed, at den har angået personer, som er uvedkommende i forhold til dens motiver, samt at grusomme eller afskyelige midler har været taget i brug ved dens udførelse. En hensyntagen til sådanne forhold indgår imidlertid allerede efter gældende ret i bedømmelsen af, om en forbrydelse har karakter af en politisk forbrydelse. En tilslutning til konventionen med forbehold efter artikel 13 vil således ikke nødvendiggøre ændringer i udleveringsloven.

4. Der er indhentet udtalelser over lovforslaget fra præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, Københavns byret, Århus by- og herredsret, Odense by- og herredsret og Aalborg by- og herredsret og fra Den danske Dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigspolitichefen, politidirektøren og udenrigsministeriet.

5. Gennemførelsen af lovforslaget vil ikke medføre udgifter eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

De almindelige regler om, hvilke straffbare forhold der kan påtales her i landet, findes i straffelovens §§ 6-9. Efter disse regler, hvis ordlyd er gengivet i bilag 2 til lovforslaget, vil terrorhandlinger kunne straffes her i landet, når blandt andet én af følgende betingelser er opfyldt: